

man nu har dette for Sie, vil man klart indsee, at Forslaget under Nr. 17 har aldeles ingen Betydning. Der er nemlig ikke nu Indtægtsstat i nogen Commune, dersom derfor denne Bestemmelse blev optaget i Loven, og jeg paa Grund deraf vilde reclamere hos en eller anden Communalbestyrelse, at min halve Indtægt ikke der maatte beskattes, fordi den var beskattet her, saa troer jeg, man vilde svare mig kort og godt: denne Paragraph har aldeles ikke Hensyn til dette Tilfælde, thi her er ingen Indtægtsstat; vi have et ganske andet Synspunkt, Formue og Leilighed, hvorefter vi paalægge Dig Skat. Jeg troer, at dette vil blive klarere, naar man sætter sig ind i, hvorledes Formue- og Leiligheds skatten paalignes i Landets Communer; det skeer nemlig ganske efter et Skøn, efter de Fornødenheder, der er Spørgsmaal om at dække, navnlig forsaavidt de ikke dækkes ved Paaligning paa Hartkornet, hvilket hyppig finder Sted. Man siger altsaa: den Mand har 10 Rd. at betale, den Mand 20 Rd. og den 30 Rd. Men lad os nu forudsætte, at den Mand, der har 20 Rd. at betale, vil have en Nedsættelse, fordi han betaler Indtægtsstat i Kjøbenhavn, hvorledes skulde den da effectueres? Vil man halvere Formue- og Leiligheds skatten til 10 Rd.? Det vil ikke finde Begrundelse i den Maade, hvorpaa Forholdene opfattes, og det er heller ikke de ærede Forlagsstilleres Mening; thi der er kun Tale om den halve Indtægt, og de vilde ikke have det reduceret til det Halve af Formue- og Leiligheds skatten. Jeg seer saaledes ikke noget Berøringspunkt imellem disse Forhold, og det forekommer mig derfor, at denne Bestemmelse vil være uanvendelig og derved betydningsløs. Jeg vil tillade mig at anføre endnu et Exempel, hvoraf man vil see, hvor aldeles uanvendelig denne Bestemmelse under Nr. 17 vil blive; jeg tænker herved paa et Tilfælde, der hyppig indtræder. Naar Kjøbenhavnerne ligge paa Landet i de nærmeste Communer, saasom Taarbæk og flere Steder, blive de beskattede paa forskellige Maader, men navnlig meget hyppig ved 4 pCt. af Leiesummen, og jeg vil nu tillade mig at spørge, hvorledes det vil være muligt for en Kjøbenhavner, som bliver paalignet paa denne Maade, ved Hjælp af Forslaget under Nr. 17

at kunne frigjøre sig? Det bliver aldeles betydningsløst og er i mine Dine værdigt til at forsakles. — Jeg gaaer nu over til Forslaget under Nr. 18, hvor der er et Udtryk, som forekommer mig at være i Strid med den første Grundsætning i den danske Skattelovgivning; der tales nemlig om, at naar en i Kjøbenhavn bosat Person driver Næring o. s. v. i en anden Commune og der svarer Indkomstskat eller Formue- og Leilighedsstat af saadan Næring o. s. v. eller Eiendom, har han kun at svare Skat af den halve Indtægt; men jeg har aldrig hørt, at man kan betale Formue- og Leilighedsstat af Eiendomme; man kan betale Indkomstskat, som antydet under Nr. 19, af en enkelt Deel — jeg maa henholde mig til, hvad jeg før bemærkede om Specialiteter — men Formue- og Leilighedsstat af Eiendomme er virkelig Noget, som grændser til det Fornuftstridende, og jeg vil opfordre de Herrer Forlagsstillere til at vise mig noget Sted, hvor der er lignet Formue- og Leilighedsstat paa Eiendomme. Jeg troer derfor, at dette er ganske feilagtigt; men hvis man et Dieblit skulde fastholde det, vil jeg tillade mig med et Exempel, taget udaf det praktiske Liv, at bevise, til hvilke Vildfarelser og Misgreb dette kan føre. Jeg kjender tilfældigviis en Mand i det vestlige Sjælland, som har en stor Eiendom, der indbringer ham omtrent 6000 Rd.; i samme Commune blive Communeudgifterne væsentligt dækkede ved Paaligning paa Hartkorn, hvorimod der kun er en ganske ringe Formuesskat, som for hans Vedkommende udgjør omtrent 16 Rd. Nu vil jeg udhæve for de ærede Forlagsstillere, at for det Første er der ikke taget Hensyn til, om der kan være Spørgsmaal om ved Skatter paa Eiendommens Hartkorn at frembringe den Virkning, som her tilsigtes, og dernæst vil jeg da spørge, om det vil være rigtigt og billigt, at den Mand, jeg taler om, skulde, fordi han har betalt 16 Rd. i Formue- og Leilighedsstat i sin Commune, derved opnaae fritagelse for at betale Skat af sin halve Indtægt; thi derved vilde han jo opnaae et mærkeligt Skatteprivilegium for de 3000 Rd. Denne Sag vil ikke kunne finde Understøttelse i Længden; thi den forekommer mig at være altfor nær ved det Fornuftstridende til at kunne